

interessanteste. Fiskeri gaar for sig om end ganske vist ikke paa en saadan Maade, som det burde; der trænger man til nogen Beskyttelse. Det er saa sjældent, at jeg anbefaler nogen Beskyttelse for Føretagender, man ellers har for; men dette er virkelig en Undtagelse. Den høitærede Minister maa da, formoder jeg, forelægge os Lovbestemmelser, som paa en ganske anden Maade, end det nu fter, kunne sikke vor Ret paa Bestyksen af Sylland, men foruden at vedtage de Lovbestemmelser, man maatte finde rigtige, vil det ogsaa være nødvendigt at sørge for, at de virkelig blive efterlevede. Jeg antager, at det vil være rigtigst at paalægge det hele Soldpersonale at have et vaagent Die med saadanne Fiskeribestemmelser, og man kunde vist ligeledes, skjøndt det maasse vilde være mindre rigtigt, paalægge Lodserne dette, ikke at tale om vor lille Delogsmand, der farer som Fyr- og Bagerfartst. Selv om der skulde være yderligere Foranstaltninger nødvendige for paa en forstandig Maade at sikke Fiskeriet for os Danske der, hvor ellers Fremmede trænge sig ind, skulde jeg ikke være utilbøielig til at gaa til rimelige Udgifter. Jeg betragter det som værende i høieste Grad af Interesse for Landet, at Fiskeriet ikke gaar tilgrunde, men det vil det være udsat for, naar vi ikke værne bedre om det end hidtil. Det har i mange andre Stater i Verden været Gjenstand for særlig Omhu, og man har mange Exempler paa, hvor uheldigt det er, at saadan Omhu ikke bliver anvendt. Jeg haaber, som sagt, at vi til 2den Behandling enten faae en anden Lovbestemmelse eller et Tillæg til denne Lov vedtagen.

Judenrigsministeren: Man vil vist finde det ganske naturligt, at jeg ikke i dette Dieblst kan udtale mig om de Detailspørgsmaal, som flere af de ærede Talere have fremkaldt angaaende Fiskeriet i Limfjorden. Jeg har ogsaa gjeinem den Diskussion, der idag er ført, faaet en ny Grundring om, hvad det vil sige med disse Lovbestemmelser for Fiskeriet i Limfjorden, idet nemlig det, der passer paa den ene Egn, ikke passer paa den anden, og hvad der passer paa den ene Art af Fiskeri, ikke passer paa den anden, saaledes at man

grumme let ved at lovgive formeget, kommer ind i Situationer, som maa erkjendes for at være til Skade for det Hele. Hvad imidlertid det Spørgsmaal angaar, som her foreligger, da foreligger det med en saadan Enstemmighed, at jeg ikke har troet, at burde unddrage mig fra at bringe det frem paany, hvor lidet tiltalende det end maatte være for mig, at sige ærede Medlemmer, at jeg tror, at man i det Hele taget er utilfreds med Loven af 22de Marts 1867, og at jeg mener — hvad der ogsaa af ærede Medlemmer her er udtalt —, at man dengang er gaaet for vidt i Retning af at frigive Fiskeriet. Om det her foreliggende Punkt har der imidlertid været en næsten til Enstemmighed grændsende Udtalelse angaaende Nødvendigheden af at faae en Forandring, og siden der har været Strid mellem to ærede Medlemmer om, hvor vidt Enstemmigheden er gaaet, vil jeg sige, at Fiskerne paa Fuur ere de eneste, der have fraraadet at fremkomme med de Bestemmelser, jeg her har tilladt mig at forelægge. Fra alle andre Sider har der ikke alene været en Erkjendelse af, at det var ønskeligt og nyttigt, at en Indskrænkning skete, men endog af, at den var paa-trængende, nødvendig, naar der ikke skulde ske stor Skade for Fiskeriet i Limfjorden, og det ikke blot for det vigtige og vigtigste Malefiskeri, men ogsaa for selve Glynderfiskeriet. Idet jeg derfor afventer de Forslag, der maatte fremkomme fra ærede Medlemmer, eller, hvad jeg, i og for sig ogsaa skulde ønske, fra et Udvalg i denne Sag, skal jeg tillade mig nogle Ytringer med Hensyn til de mere almindelige Spørgsmaal, der ere fremdragne under denne Debat, og jeg skal da først sige, at det paa en Maade har glædet mig, fra ikke saa Medlemmer at høre Udtalelser, der for mig vidne om, at Forbunden nu snart er brykbar for en almindelig Fiskerilov. Jeg tror, det maa siges, at man ikke hidtil har kunnet antage dette; idetmindste blev der af en af mine Formænd for en 2 à 3 Aar siden forelagt en almindelig Fiskerilov, som man ikke behandlede paa en saadan Maade, at der var Opfordring for ham til at gjentage, eller for hans Eftermand til optage Forslaget, men jeg skal ikke negte, at Fiskeriet i de senere Aar har faaet